

Ex libris a  
Joane Zadar. 18. 5. 3.

# PREMIŠLJEVANJE

in

## MOLITVE

pri obiskanji

svetiga križeviga pota.



*J. Uohovský*

---

**V Ljubljani.**

Natisnil Jožef Blaznik.

**1852.**

65148

Gledal sim, kdo bi z manož žaloval, in ga ni bilo,  
iskal sim ga, kteri bi me poveselil, in ga nisim  
našel. Ps. 68.



0300 52817

## Pripravljanje.

„**O** vi vsi, kateri greste memo po poti, postojte in pogledajte, če je bolečina podobna bolečini moji!“ Tako nas vabi terpijoči Zveličar, da pridimo in premislimo, kaj je njegova neskončna ljubezen za nas storila. Postavimo se tedaj živo v mislih tje, za zadnjo kervavo pot, po kateri je Jezus za naše odrešenje hodil, in glejmo z očmi duha, koliko je hotel za nas terpeti. — On je bil ranjen zavoljo naših hudobij, potert zavoljo naših pregreh. — O, kdo bo dal vodo naši glavi, in potoke solz našim očem, da bi objokovali noč in dan svoje grehe! — Da bi nam preiščevanje Jezusoviga križeviga pota v dušni prid došlo, da bi svoje grehe toliko serčneje obžalovali, in v prihodnje Zveličarja toliko zvestejše ljubili, ga prosimo z raztertimi in ponižanimi srcem:

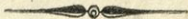
Ljubeznivi moj Zveličar Jezus Kristus! Jaz verujem, da si ti moj Bog in moj Gospod, moj Odrešenik. — Upam v neskončno zasluženje tvojega terpljenja in tvoje smerti, po katerem mi boš moje grehe odpustil. — Ljubim te iz celiga svojiga srca, in čedalje serčneje te želim ljubiti. — Iz srca obžalujem vse svoje grehe; nikdar, nikdar več te nočem razžaliti. — Kakor si se ozrl v svojiga apostelna Petra, se ozri tudi v mene, ki te želim spremiti po tvojem križevem potu; s pogledam svoje gnade presuni moje merzlo in terdo serce, da začnem britko objokovati svoje grehe. Amen.

Oh, prid' te vse stvari!

Kaj, glejte, se godi;

On, kter' vas vse živi,

Strašno za vas terpi!



## I. Jezus v smert obsojen.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus in te častimo.

R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**T**ukej, na očitnem mestu Gabata sedi Pilatus na visokem sedežu, in njegovi služabniki so okoli njega. Pred njim stoji nedolžni Jezus, ves razgajžljan, ves raztepen, s ternjem kronan in razboden, obdan z rabeljni bolj neusmiljenimi, kakor so divje zveri. Kakor nedolžno jagne molči Jezus, in ne odpre svojih ust. — Zdaj Pilatus Nedolžniga v smert na križu obsodi. Svoje roke si umiva, in pravi: „Jaz sim nedolžin nad kervijo

tega Pravičniga; vi glejte!<sup>6</sup> Pač res, vi glejte, vi grešniki, ki ste s svojimi grehi Nedolžniga na križ, v smert obsodili. — Jezus molči, in s serčnim veseljem se podverže krivični sodbi, de bi pravično sodbo, pred pravico božjo nad grešnim svetam izrečeno, nase vzel. Jezus nedolžni hoče umreti, de bi mi grešniki vekomaj živeli. — Padi-mo tukej pred Jezusa v smert obsojeniga na ko-lena, in molimo:

O nedolžni Jezus! jaz sim grešnik, jaz sim vredin večne smerti! De pa jaz živim, hočeš ti umreti! Komu hočem zanaprej živeti, kakor le tebi? — Tebi, Jezus, hočem živeti, tebi hočem umreti! Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Razgajžljan, zapljevan,  
In kronan zasramvan,  
Pred sodbo je peljan,  
Nedolžin v smert izdan.

## II. Jezusu križ naložé.



Ů. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.

Ř. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**Z**daj imajo neusmiljeni rabeljni Jezusa v svoji oblasti. Težak križ privlečejo, in mu ga naložé na ranjene rame. — Jezus objame križ, ga kušne, kakor Mašnik svet altar, na katerem hoče darovati sam sebe nebeškemu Očetu za grehe sveta. Že nese križ na kervavih ramah na goro Kalvarijo. Sam ga nese, de očitno pokaže, de radovoljno, le iz ljubezni do nas hoče terpeti in umreti. — Oh pogledjte Jagnje božje, kako nese grehe celiga sveta! Kako nese težko butaro naših hudobij, ki



mu jo je nebeški Oče naložil! — Pokleknimo pred Zveličarja z križem obloženiga, in molimo:

**O Jezus!** radovoljno, in le iz ljubezni do mene grešnika neseš težki križ, in terpiš za moje grehe. **O** daj mi, de bom tudi jaz prijatelj križa; de ga radovoljno sprejemem iz rok nebeškiga Očeta, kjer in kadarkoli mi ga bo naložil. Daj mi, de zadenem križ pokore, in ga nosim do smerti za teboj, moj Jezus! Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu. Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

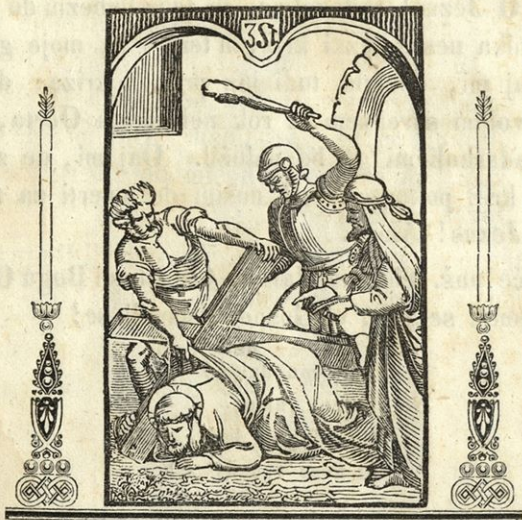
Lej, križ mu nalože

Na ranjene rame;

Oh, Jagnje božje gré,

In nese vse dolgé!

### III. Jezus pade prvič pod križem.



Ź. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.

Ř. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**N**aš Zveličar je hotel terpeti vse težave in bolečine na telesu in vse britkosti na duši, kolikor, pa tudi še veliko več, kakor bi jih kater človek mogel terpeti. Od neusmiljeniga tepenja in suvanja, od toliko ran in toliko prelite kervi bi bil sam človek že mogel omedleti in umreti; Jezusa pa njegova božja natura podpéra, de več terpi, kakor človeška natura sama more prestati. — Tukej ga vidimo, kako se zgrudi in pade pod

težo križa, tukej vidimo koliko njegovo sveto človeštvo terpi, Le njegova božja moč ga toliko obderži, de ne umerje, temuč še vstane in še nese križ naprej. — Oh, premislimo tukej pred Jezusam, ki pod križem pade, koliko in kako neizrečeno hoče terpeti, de bi za naše in za grehe celiga sveta božji pravici obilno zadostil. Molimo:

O moj usmiljeni Jezus, toliko, kolikor noben človek in tudi vsi ljudje vkup ne morejo, si ti hotel za mene terpeti. Oh, uči me v živo spoznati, kako velika hudoba je smertni greh, ki ga božja pravica tako strašno nad teboj nedolžnim pokori; kako draga je moja duša, ki si hotel toliko zanjo storiti. Varvaj me, de svoje tako drago odkupljene duše z greham več ne pogubim. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Opešal je v močeh,  
Podre ga križ, naš greh;  
Vtopljen v sveta dolgeh  
Leži potert na tléh.

## IV. Jezus sreča svojo žalostno Mater.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo..  
 R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**T**ukej vidimo, kristijanje, Marijo prečisto Devico, prežalostno Mater Jezusovo. Tudi ona želi terpljenje svojiga Sina ne le viditi, temuč občutiti; tudi ona hoče z njim vred terpeti, in ko bi ji dano bilo, z njim vred umreti; zato mu je tukej naproti prišla. Oh, s kakšino žalostjo in britkostjo je bilo pač napolnjeno serce Jezusovo, viditi svojo v žalost vtopljeno Mater; in serce Marije, ko je v gledala svojiga preljubiga Sina s težkim križem

obloženiga, polniga ran in s kervijo oblitiga, ki ga divji rabeljni v smert ženejo. — O kdo je napravil toliko žalosti nedolžnemu Jezusu, in njegovi sveti Materi? Kdo drug, kakor naši grehi! — Molimo:

O ljubeznivi, terpeči Jezus! o prežalostna Mati Marija! dajta, de bo tudi moje, desiravno terdo serce občutilo le nekoliko vajne žalosti. — O Marija, ljubezniva moja Mati, daj mi občutiti tvojo britkost, de žaljujem s taboj. Daj, de bo gorelo moje merzlo serce v ljubezni do tebe in do tvojiga Sina, mojiga Zveličarja. — Kadar smertno uro nastopim neznano pot v večnost, pridi takrat tudi meni naproti, moja usmiljena Mati, in me izroči Jezusu, mojimu usmiljenimu Sodniku. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

• O žalostni spomin!

Ker sreča Mater Sin!

Ji gre meč bolečin

Do serca globočin.

## V. Simon Cirenej pomaga Jezusu križ nesti.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.  
R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**N**aš Zveličar čedalje bolj omaguje. Trinogi se bojé, de bi jim ne opešal in med potjo ne omedlel, zato posilijo Simona, ptujca iz Cirene, de Jezusu pomaga križ nesti. O blagor tebi, Simon, ki Jezusov križ neseš, ki Jezusu terpljenje polajšuješ! — Pa še bolj blagor tebi, ako bi rad, ne pa posiljen za Jezusa in z Jezusam terpel! — Tudi tebe, kristijan moj, vabi Zveličar rekoč: „Za-

deni svoj križ, in pojdi za menoj.“ **Tovarša te!** želi imeti Jezus v svojim terpljenji, — o sramota, če le nerad, le posiljen križ nase vzameš! **Molimo:**

**O** moj ljubeznivi **Zveličar!** spoznam, de tudi jaz velikokrat le po sili in še z nejevoljo svoj križ nosim. **Poglej vender zdaj moje pripravljeno serce;** zdaj zanaprej hočem vsak križ, kakor težkiga mi boš naložil, iz ljubezni do tebe radovoljno nositi. **Le pomagaj mi s svojo gnado,** de v križu in terpljenji čedalje večji veselje in sladkost dobim, in tako tvoj vredin učenc postanem. **Amen.**

**Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.**  
**Usmili se nas, o Gospod, usmili se!**

**Omagal Jezus je**

**Od teže križeve;**

**O Simon, prosim te,**

**Ne brani križa se!**

## VI. Veronika poda pert Jezusu.



Ÿ. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.  
 R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**S**kervijo, s pljunki, z mertvaškim potam so bile zalite Zveličarjeve oči, njegovo sveto obličje ostujeno. To viditi mu je usmiljena žena Veronika podala svoj pert, de bil obrisal svoj obraz. Jezus vzame pert, se obriše z njim, in da Veroniki v pert vtisnjeno podobo svojiga obličja nazaj, de je imela v njem vedni spomin njegoviga terpljenja in njegove hvaležnosti do nje. — O blagor mu, kdor ima pogosto podobo terpečiga Jezusa



pred svojimi očmi, kakor ga je od zdaj Veronika imela! — Molimo:

**O** usmiljeni moj Zveličar! vtisni tudi v moje serce znamenja tvojiga britkiga terpljenja, de nikoli ne pozabim koliko si hotel iz ljubezni do mene nehvaležniga terpeti; vtisni vanj znamenja tvoje ljubezni do mene, de nikoli več ne bom družiga ljubil, kakor le tebe. Naj bo vedno tvoje terpeče obličje pred mojimi očmi, de kadar prideš moj pravični Sodnik, takrat ugledam tvoj sveti prijazni in usmiljeni obraz. — Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

S pertam Veronika

Obriše Jezusa;

Spomin za to ji da

Terpljenja britkiga.

## VII. Jezus pade drugič pod križem.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.  
 R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**V**elika je bila teža križa, pa še večji je bila teža naših grehov, ktere je Jezus, kakor Jagnje božje nesel, še težeje breme mu je naša nehvaležnost in nestanovitnost, ki tolikokrat svoje obljube prelomimo, in iz noviga v grehe padamo. Pred mestnimi vratmi pade naš Jezus drugič pod svojim križem, kakor de bi hotel s tem za naše tolikokrat ponovljene padce v greh se poko-

riti. — **O** neskončna ljubezen Jezusova! **O** nesrečna naša nezvestoba in nehvaležnost! **Molimo:**

**O** dobrotljivi Jezus! ne pusti, de bi te mi še kdaj z smertnim greham žalili, ne pripusti, de bi še kdaj padli v svoje nekdajne hudobije. **Po-**daj nam svojo mogočno desnico in zderži nas, de nikoli več ne pademo, temuč stanovitno hodimo po poti pravice, obvarovani vsih spodtikljejev in nastav sovražnika naše duše.

**Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.**  
**Usmili se nas, o Gospod, usmili se!**

Slabosti ves prevzet

Pod križem pade spet;

**O, jenjaj, grešni svet,**

**Ponavljaj' greh preklet.**

## VIII. Jezus govori jokajočim ženam.



Ů. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.

R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**Z**ares ves v terpljenji je bil naš **Z**veličar, ves raztepen, po vsih udih poln ran, od prelite kervi oslabiljen, s ternjem kronan, s težkim križem obložen. Ktero človeško serce bi ga moglo le pogledati, de bi se ne ginilo, de bi usmiljenja ne čutilo? — Zato se jokajo tukej Jeruzalemske žene nad njim. On pa jih ljubeznivo ogovori, rekoč: „Hčere Jeruzalemske, ne jokajte se nad menoj,

ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci.“  
**O nesrečni otroci Jeruzalemski, de ste toliko terplje-**  
**nja napravili svojimu Zveličarju! In vender še ne**  
**spoznate in ne objokujete svoje krivice! — Molimo:**

**O terpijoči moj Jezus! daj mojim očem po-**  
**toke solz, de objokujem noč in dan svoje grehe,**  
**ves čas svojiga življenja. — Daj mi, de v solzah**  
**pokore operem svojo z grehi tako hudo omade-**  
**žano dušo! Daj mi, de se spolnijo nad manoj tvoje**  
**besede: „Blagor jim, kateri žaljujejo, ker bodo**  
**razveseljeni. Amen.**

**Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.**  
**Usmili se nas, o Gospod, usmili se!**

Usmiljene žene,

Ne jokajte za me;

Točite zase le

Spokornih srcic solze.

## IX. Jezus pade tretjič pod križem.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.  
 R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**N**a tem mestu, kjer se ravno pot v goro začne, vidimo Jezusa tretjič pod križem pasti. Velike dušne britkosti so oslabile tudi njegovo telesno moč. Vidil je pač pred seboj v duhu toliko terdovratnih, preslepljenih grešnikov, kateri iz greha v greh padajo, in poboljšanje od dne do dne odkladajo, vidil je toliko nespokornih duš, nad katerimi bo njegovo britko terpljenje zgubljeno. — V taki britkosti, ktera mu je že na vertu Getse-

mane kervav pot iz života iztisnila, ko je tretjič na svoj obraz padel in molil, pade tudi tukej tretjič pod križem, preлива svojo kri iz toliko ran, slabosti omedljuje in želi, de bi ga nespokorni grešniki v takem ponižanji vidili, in se dali omečiti. — Molimo:

**O** moj ljubezni poln Jezus! glej me tukej pred tvojimi nogami, kjer te prosim za terdovratne grešnike. Omeči ti s svojo vsigamogočno gnado njih jeklene serca, de spregledajo, in spoznajo nevarnost, v kateri je njih duša. — Obvarvaj pa tudi mene strašne nesreče, tebe ljubezniviga Jezusa kdaj zapustiti, kateri si moje veselje, moje upanje, moje vse. Obvarovaj me take nesreče, de bi bilo tvoje terpljenje nad manoj zgubljeno. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Oh! Jezus omedli,

Pod križem spet leži;

Naj vender se zbudi,

Kdor še v pregrehah spi.

## X. Jezusa slečejo.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.

R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**K**o Jezus ves oslavljen na goro Kalvarijo pride, mu rabeljni neusmiljeno potegnejo obleko z života, in s tem raztergajo v novič njegove rane, de njegova sveta kri na zemljo teče. Oh, glejte tukej Zveličarja, veselje angelov, pred nebam in zemljo stati v neizrečenih bolečinah, in v nagoti svojiga života! Kralj nebes in zemlje stoji zasramovan pred druhalijo svojih sovražnikov. Tako hoče Jezus našo nagoto, našo revšino zakriti, nas



z oblačilam nedolžnosti ogerniti. — Piti mu dajo omotne in zoperne pijače; vender pa Jezus ne pije omotnice, ampak hoče do zadnjiga izdihljeja občutiti bolečine terpljenja, ki ga je iz ljubezni do nas nase vzel. Molimo:

Večna hvala ti bodi, dobrotljivi Jezus za tvojo ljubezen, po kateri si hotel mojo dušo z dragim in svetlim oblačilam posvečujoče gnade obleči. O nikar ne pripusti, de bi moja duša to nebeško oblačilo z greham kdaj omadeževala. — Napoji, o Jezus, mojo dušo s svojo sveto kervijo, de bo od nje z močjo navdana vse svoje sovražnike serčno premagala. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Kjer pride na goro,  
Ga slečejo gerdo, —  
Pijačo mu dajo  
Ostudno in grenko.

## XI. Jezusa na križ pribijejo.



*V.* Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.

*R.* Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**N**eusmiljeno veržejo zdaj rabeljni život svetiga Jagnjeta na terd križ, in do nebes se razlegajo udarci kladva, s katerim Sinu živiga Boga na križ pribijajo. Oh, strašne bolečine so presunile tukej ne le rok in nog, temuč vse oserčje Jezusovo! — Glej, verna duša, svojiga ljubiga Zveličarja! Njegova sveta kri teče iz njegovih rok in nog, kakor iz štirih studencov za tebe. — Glej, kako so njegovi udi s silo iz sklepov pretegnjeni,

de mu lahko koščice šteješ! — Glej kako so tvoji grehi Svetiga, Nedolžniga na križ pribili! — Kteri so Kristusovi, križajo tako svoje telo z njegovim poželjenjem vred. — Molimo:

Moj sladki Jezus! ki si zavoljo mene na terd križ pribit, serčno usmiljenje imam do tebe, in te prosim: prebij moje serce s sveto ljubeznijo; zamôri poželjenje mojiga mesa, in daj mi gnado, de svoje telo križam iz ljubezni do tebe; de ne bo več greh kraljeval v mojem umerjočem telesu, ampak de me goreča ljubezen k tebi na križ pribije, in me nikakor ne pusti od tebe se ločiti. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Na križ ga polože,  
Razpnó roke, noge;  
Žebli mu zdaj nové  
Še rane naredé.

## XII. Jezus umerje na svetem križu.



*V.* Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.

*R.* Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**G**lejmo tukej, ljubeznive duše! Jezusa, našiga Zveličarja na terdem križu viseti, in še na zadnje neizrečene telesne bolečine in dušne britkosti terpeti. — Pred zadnjim izdihljejem še prosi nebeškiga Očeta za svoje sovražnike in morivce; — prosi za nas, in umerje za nas, de bi mi vekomaj živeli. — Glejmo kako teče Jezusova rešnja kri iz svetih peterih ran, de bi v njej oprane bile in rešene naše duše. — Pridite toraj semkej,

grešniki, udarite na svoje persi rekoč: Zares je Jezus Sin božji, in naši grehi so ga na križu umorili. — Pod križem Jezusovim padimo na kolena in molimo:

Dobrotljivi Zveličar! ki si hotel za nas na svetem križu umreti, in nam s svojo smertjo večno življenje pridobiti, spomni se nas, ubogih grešnikov, tam v nebeškem paradizu, de s pomočjo tvoje gnade tukej pod tvojim križem svoje grehe spoznamo, obžalujemo, in obljubimo rajši umreti, kakor tebe še kdaj s smertnim greham razžaliti, in te tako vnovič križati. — Jezus! tebi hočemo živeti, Jezus! tebi hočemo umreti. Amen.

Oče nas. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Na križu tam visi,  
Oh, sveta teče kri,  
Za grehe vsih ljudi,  
Zveličar smert stori.

## XIII. Jezusovo telo s križa snamejo.



Ń. Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.  
R. Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

„**T**vojo lastno dušo bo meč žalosti presunil,“ je prerokval v tempelnu sveti starčik Simeon Marii Devici. Oh, tukej vidimo spolnjeno to žalostno prerokvanje! Mertvo telo svojiga ljubiga Sina ima žalostna Mati na svojem naročji! Kakor je s svojim Jezusam vred na duhovno vižo vse njegove bolečine terpela, tako žéli pri tej priči z njim vred tudi umreti, de bi mi po smerti Zveličarjevi in po

zasluženi nje, prečiste Device, pred Bogam milost našli. Prosimo tukej žalostno Mater božjo:

O Marija! pribežališe grešnikov, troštarca žalostnih! sprosi nam pri svojem Sinu Jezusu, de s taboj vred žalujemo pod njegovim križem, sprosi nam serčnost in moč, de tudi mi, kakor ti, kelh terpljenja, ki ga nam nebeški Oče pošlje, voljno in poterpežljivo spijemo, ter se tvojiga Sina, našiga Zveličarja ljubezni čedalje bolj vredne storimo. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Marija, k teb' hitim,  
Tvojga Sinu častim;  
Z vama, dokler živim,  
Rad jokam in terpim.

## XIV. Jezusovo telo v grob položé.



*Ń.* Molimo te, Gospod Jezus Kristus, in te častimo.  
*R.* Ker si skoz svoj sveti križ svet odrešil.

**Z** velikim spoštovanjem so vzeli Jožef, Nikodem in drugi učenci Jezusovi njegovo sveto telo, in so ga z mazili in dišavami navdaniga s častjo v nov, v skalo vsekan grob položili. Močno so žalovali nad svojim mertvim učenikam in dobrotnikam, in le slabo upanje, ki so ga imeli, de bo po svoji besedi tretji dan od smerti vstal, jih je tolažilo v njih serčni britkosti. — Počastimo tudi



mi tukej Jezusovo mertvo telo, in prosimo svojiga Zveličarja :

Ljubeznivi, usmiljeni Jezus! Grenke solze pokore iz naših oči, naj ti bodo drage mazila, terdna vera, veselo upanje in goreča ljubezen naj bodo tebi prijetne dišave za tvoj pogreb. Daj nam, de tudi mi križamo in k tebi v grob položimo svoje grešno, slabo telo, de z resničnim spreobrnjenjem s taboj častito vstanemo v večno življenje. Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.  
Usmili se nas, o Gospod, usmili se!

Za grehe mertviga  
Molimo Jezusa ;  
In položimo ga  
V grob svojiga serca.

---

## Sklep.

**O** Jezus, naš Zveličar, naša sprava, naša ljubezen, naše edine želje! Kako velika je bila tvoja ljubezen, de si se zavoljo nas tako globoko ponižal! Ti, vsigamogočni Kralj nebes in zemlje, si nam nevrednim hotel toliko ljubezni in milosti skazati, de si bil za nas pokorin do smerti, do smerti na križu, de si nas s svojo kervijo odkupil iz pogubljenja, in si nas storil otroke nebeški-ga kraljestva. — Za te neskončne gnade tebe neprenehama hvaliti, kličemo nebo in zemljo in vse njih prebivavce na pomoč, de naj nam pomagajo tebe, našiga Odrešenika in Zveličarja po vrednosti zahvaliti in počastiti. — Častite Gospoda z nami, ker je čudne reči nad nami storil; častite in molite ga, zakaj njegova milost do nas je brezkončna! Amen.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi Bogu Očetu.

Teb', Jezus, hvala zdaj,

In bodi vekomaj!

Skoz svojo smert nam daj

Po smerti večni raj.



t  
o  
i  
o  
-  
e  
o  
z  
e  
-  
t.



